

კიეველები - ლიდერის კვალდაკვალ

თბილისი. “დინამოს” სტადიონი 5 აგვისტო. მოღრუბლულობა, დროდადრო ძლიერი წვიმა. 25 გრადუსი.

“დინამო” (თბილისი) - “დინამო” (კიევი) 0:2 (0:0).

გოლები გაიტანეს: სერებრიანიკოვმა (53) და ხმელნიცკიმ (87)

თბილისი: ურუშაძე, ბ. სიჭინავა, ჭელიძე, (სახვაძე - 76), რეხვიაშვილი, ცხოვრებოვი, გ. სიჭინავა, იამანიძე, დათუნაშვილი, ბარქაია, მეტრეველი, მესხი.

გამეგება: ბარქაია (თბილისი) (68)

კიევი: ბანიკოვი, შჩეგოლკოვი, სოსნიხინი, ტურიანჩიკი, ოსტროვსკი, ვერიგინი, საბო, სერებრიანიკოვი, მედეიდი, ბიზა, ხმელნიცკი.

მსაჯი ე. ჰიარმსი; გვერდითი მსაჯები ი. გურევიჩი და ვ.კებინა (ყველა ტალინი).

დუბლიორები – 2:0 კიეველები სასარგებლოდ. გოლები გაიტანეს: დროვეცკიმ და პუზაჩმა.

მორიგი კალენდარული მატჩის წინ თბილისისა და კიევის თანაკლუბელები გარკვეულ სატურნირო სიძნელეებს განიცდიდნენ. კიეველთა “სიძნელე” გამოიხატება იმაში, რომ ისინი გათამაშების ლიდერს - მოსკოვის “ტორპედოს” სულ 2 ქულით ჩამორჩებიან და ჯერჯერობით ყველა დანარჩენ კონკურენტზე უკეთესი შანსები აქვთ იბრძოლონ პირველი ადგილისათვის. საამისოდ მათთვის არ შეიძლება არც ერთი ქულის დაკარგვა, სულ ერთია, იქნება მოწინააღმდეგის თუ საკუთარ მინდორზე. მაქსიმუმი, მხოლოდ მაქსიმუმი! რაც შეეხება თბილისის “დინამოს”. მისი კრიზისი ცნობილია ყველასათვის: გუნდს “სადღაც”, თვალსა და ხელს შუა გამოეცალა თავისი ნამდვილი სათამაშო ფორმა, რომლის აღდგენა ჯერჯერობით ვერაფრით ვერ მოხერხდა.

ამიტომ გასაგებია, რომ იმ საბრძოლო განწყობილებას, რომელიც აშკარად ეტყობოდა ორივე გუნდის მოთამაშეებს, თან ახლდა ნერვიულობა, ზედმეტი აღელვება, ექსცესები, თავშეუკავებლობა. დაიწყო მატჩი და დაიწყო ტალინელი არბიტრის - ე. ჰიარმსის სასტვენის “კონცერტი”. მას წამდაუწუმ უხდებოდა თამაშის გაჩერება და საჯარიმოების დანიშვნა. როგორც ერთ, ისე მეორე მხარეს. მაგრამ, ჩვენი აზრით, მსაჯი შეცდა. ამ გაუთავებელი სტვენის ნაცვლად, რომელსაც კიდევ უფრო მეტი გაღიზიანება შეჰქონდა მოთამაშეთა შორის, მას თავიდანვე უნდა მიეღო გადამჭრელი, მკაცრი ზომები, ეგრძნობინებინა წესების დამრღვევთათვის თავისი ძალა და ავტორიტეტი. ამიტომ იყო, რომ ეს შეხვედრა ძალზე უსიამოვნო ინციდენტებით აღინიშნა, რომელთაგან ერთ-ერთი დამთავრდა ბარქაიას გამეგებით მინდვრიდან. რა თქმა უნდა, თბილისელთა ცენტრალური ფორვარდი არასპორტულად მოექცა მოწინააღმდეგეს და სამართლიანადაც იქნა დასჯილი, მაგრამ სერიოზული ხასიათის დარღვევებს ჰქონდა ადგილი კიეველთა მხრივაც. საერთოდ, საქმე არ უნდა მისულიყო აქამდე, მით უმეტეს, რომ სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაციის სპორტულ-ტექნიკურმა კომისიამ სულ ახლახან

საგანგებოდ გაუსვა ხაზი კიევის, მინსკისა და თბილისის დინამოელთა თამაშებში არსებულ ანტაგონიზმს.

განვლილმა მატჩმა კიდევ ერთხელ ცხადყო, რომ თბილისის “დინამოს” მთავარი ძალა, მისი წამყვანი მოთამაშეები ცუდ ფორმაში არიან და ტონს ვერ აძლევენ კოლექტივის საერთო მოქმედებას. ყოვლად გაუმართლებელია ნახევარდაცვის მეტისმეტი, გადაჭარბებული ბურთის ტარება. უბრალო საფეხბურთო ანბანია, რომ არ შეიძლება ორივე ნახევარმცველი ერთდროულად და ისიც სისტემატურად ტოვებდეს მინდვრის შუაგულს და უმეტვალყუროდ ჰყავდეს დარჩენილი მოწინააღმდეგის მოიერიშე ძალები. ამის გამოა, რომ თბილისელთა შეტევას არ აქვს სიღრმე და ხანგრძლივობა. საკმარისია ბურთის მოგერიება და მეტოქეს სრული სითავისუფლე აქვს შეუფერხებლად იმოქმედოს დაუცველ ტერიტორიაზე, სურვილისამებრ გაათამაშოს ბურთი. გამოდის რომ ჩვენს გუნდს ჰყავს არა კონკრეტული ფუნქციების მატარებელი ნახევარდაცვა, არამედ რაღაც “ნახევართავდასხმის” მაგვარი რგოლი, რომელიც ერთობ უპასუხისმგებლოდ ეკიდება დაცვისა და თავდასხმის შეკავშირების, მინდვრის ცენტრში მტკიცე კონტროლის დაწესების პირველხარისხოვან ამოცანებს. სწორედ ამიტომაც, რომ დაცვას უჭირს ურთიერთდაზღვევა და ზუსტი თამაში მოპირდაპირე გუნდის ხშირი კონტრიერიშებისას.

უკეთესად არც თევდასხმა გამოიყურება. აქაც ბურთის გაუთავებელი ღეჭვაა, არ ჩანს ორგანიზატორი, გამთამაშებელი ფორვარდი. ყველას სურს “პირველი ხმა” იმღეროს. ანსამბლს კი სოლისტების გარდა შეხმატკბილებაც ესაჭიროება, განსაკუთრებით მაშინ, როცა ეს სოლისტები მეტისმეტად სცოდავენ ინდივიდუალურ თამაშში. 90 წუთის მანძილზე ერთი-ორი გადამწყვეტი დარტყმა თუ სრულდება კარში და ისიც არაზუსტად.

კიეველებმა 5 აგვისტოს მატჩში ძალზე დიდმნიშვნელოვანი გამარჯვება მოიპოვეს. გუნდმა გვიჩვენა კოლექტიური, შეთამაშებული ფეხბურთი, მაღალი ბრძოლისუნარიანობა. 52-ე წუთზე სერებრიანიკოვმა კარგად გამოიყენა ჭელიძის შეცდომა და გახსნა ანგარიში, ხოლო მატჩის დასასრულს ურუშაძემ ხელიდან გაუშვა უკვე დაჭერილი ბურთი, რამაც ხმელნიცკის საშუალება მისცა კიდევ უფრო განემტკიცებინა თავისი გუნდის გამარჯვება - 2:0.

რ. ქორიძე.

“ლელო”, 7 აგვისტო, 1965 წ.

დამატებითი მონაცემები “სოვეტსკი სპორტიდან” 6.08.65.